

DROP ZONE

Official Bulletin of the *First Allied Airborne Army Command*

2015 No. 1

• Foto ROJA

Inhoud:

Van de Voorzitter	Pag. 2
Werkgroepen	3
Fox Green Award 2015	4
FAAAC Chaplain	5
Operation Franklin	6
RAF 322 (Dutch) Squadron	8
Final Push 2015	9
◀ Brielle Bevrijdingsfestival 2015	12
Gene Gilbreath	14
Railway to Liberty	16
The British Werkgroup remembers D-Day	17
Herdenking Wild Bill	18
Redactie nieuws	19
Nieuwe werkgroep W.A.A.C	20
FAAAC Ordnance Dept	22
FactSheet: 101st Airborne Call Signs	25

Brielle

Value Peace & Respect History!

DROP ZONE

Official Bulletin of the
First Allied Airborne Army
Command

2015, No 1

www.faaac.nl

Doel: Alle FAAAC leden te informeren over activiteiten en nieuws dat gerelateerd is aan de vereniging.

Het DROP ZONE Bulletin kan ook worden gebruikt om contacten naar buiten te onderhouden en te verstevigen.

Redactie: Bram de Jong
editorial-office@faaac.nl

Eindredactie:
Fred Scheurwater
fred@faaac.nl

Distributie: FAAAC

Input voor de DROP ZONE s.v.p. sturen naar de Redactie:
editorial-office@faaac.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om aangeboden tekst te redigeren. Dit v.w.b. stijl, formaat indien gewenst, verantwoording en spelling.

Copyright FAAAC

Van de Voorzitter

Fred Scheurwater
First Allied Airborne
Army Command

Voor u ligt het eerste clubblad van dit jaar, dit jaar wat in het teken staat van 70 jaar bevrijding maar dan boven de rivieren van Nederland.

Op dit moment zijn wij alweer een half jaar verder in 2015, het eerste half jaar heeft ons alweer wat bijzondere momenten gebracht en ook prachtige evenementen. Denk aan ons trainings weekend, wat georganiseerd was door Carlo Heezen. Ook een aantal leden waren aanwezig op het grote KTR evenement "The Final Push". En niet te vergeten ons eigen A evenement "Bevrijdingsfestival Brielle 2015". Dit evenement heeft hele bijzondere momenten gekend, onder andere de aanwezigheid van Amerikaanse veteranen plus een Engelse WWII veteraan die de meeste van ons al eens hebben ontmoet en hier nog regelmatig contact mee hebben. Ook dit evenement werd massaal bezocht en bekeken door het public, zeker tijdens de tour op zaterdag 2 mei werkelijk duizenden en duizenden mensen die ons verwelkomde wanneer wij in hun dorp arriveerde, het weer hiep wel mee want het was een stralende dag. Onze dank gaat dan ook uit na de gemeente Brielle en de gemeente Bernisse plus de Politie heeft ook zeer goed werk geleverd.

Ook wil ik jullie laten weten dat wij sinds kort een eigen centrale database hebben die is ontwikkeld en gemaakt door Jean Paul Hendriks, wat ik heb gezien ziet dit er veel belovend uit, en zal zeker bij gaan dragen aan minder administratie tijd voor onze administratie. Jean Paul zal volgens mij hier nog uitgebreid op terug komen en dit voor gaan leggen op een nog te bepalen moment.

Ook wil ik Johan van Waart bedanken voor het toetreden van de functie secretaris binnen ons club bestuur, formeel is dit nu ook afgehandeld bij de inschrijving van de kamer van koophandel.

Tot slot,
Wens ik verder ieder een heel fijn en goed living history jaar en dat wij maar veel mogen optreden, het gaat mij om de slogan "Vrede kun je leren, door te leren over oorlog" dus "keep up the good work".

Met vriendelijke Airborne groeten,
Fred Scheurwater

FAAAC Werkgroepen

2nd Bn, 506th PI, 101st AB

Contactpersoon:
Major
Johan van Waart

E-mail:
johan@faaac.nl

W.A.A.C (Women's Army Auxiliary Corps)

Contactpersoon:
Renée Stok-Land
(*alias Coveta Culp*)

E-mail:
renee@faaac.nl

RAF (Dutch) 322 Squadron

Contactpersoon:
Flt. Lt.
Martin Trouborst

E-mail:
raf@faaac.nl

101st ABDIV MP

Contactpersoon:
1st Lt De Vil
(André Jans)

E-mail:
mp@faaac.nl

Ox & Bucks WWII

Contactpersoon:
Martijn Hendal

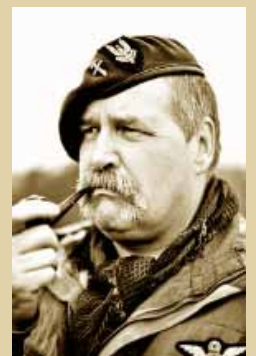
E-mail:
martijn@faaac.nl

French SAS

Contactpersoon:
John Danker

E-mail:
john@faaac.nl

Fotowedstrijd - Fox Green Award 2015

FOTOWEDSTRIJD

Fox Green Award 2015

Ter stimulering van de fotografie over WOII zal dit jaar de Fox Green Award 2015 worden uitgereikt voor de beste WOII foto. Het onderwerp van deze fotowedstrijd is *'WOII 1940-1945: 70 jaar bevrijding'*.

Iedereen die foto's heeft gemaakt over dit onderwerp kan meedoen! Er zal ondermeer worden beoordeeld op originaliteit, sfeer- en emotieweegave + techniek. Alles is toegestaan (kleur, zwart/wit, HDR, abstract of realistisch enzovoorts).

Deze wedstrijd is in samenwerking met First Allied Airborne Army Command (FAAAC). De foto's kunt u opsturen naar army-photographer@hotmail.com

De foto's dienen uiterlijk op 1 december 2015 binnen te zijn en de 3 winnende foto's zullen bekend gemaakt worden op de nieuwjaarsreceptie van FAAAC (een nog nader te bepalen datum in januari 2016). De winnaars zullen uitgenodigd worden om daarbij aanwezig te zijn en zullen tijdens deze receptie de prijs uitgereikt krijgen.

De jury zal bestaan uit:

- Tim Gray (www.timgraymedia.com)
- Fred Scheurwater (voorz. FAAAC, zie www.faaac.nl)
- Gregory Mecklenfeld (beheerder foto's Fox Green)
- Anneke Badenbroek (echtgenote Michael Badenbroek)

PRIJZEN

De 3 beste foto's zullen met naam en toenaam geplaatst worden op de website van Fox Green: www.army-photographer.com en gedeeld worden op de facebookpagina's van Fox Green. De eerste prijs zal beloond worden met de *'Fox Green Award 2015'*.

Vervolgens zullen de winnende foto's worden beloond met een dvd serie van de 'World War II Foundation' van regisseur Tim Gray. Zie ook www.wiifoundation.org en www.timgraymedia.com

• *'Fox Green', Michael Badenbroek in actie!*

FOX GREEN

Het maken van foto's WOII bedoeld is om de geschiedenis levend te houden zodat hieruit lessen geleerd kunnen worden voor de toekomst. Dit is het doel van de 'Fox Green Award'. Fox Green is de naam die Michael Badenbroek gebruikte voor zijn WOII fotografie. Hij is op 3 juni 2014 overleden en hij liet tienduizenden foto's met dit onderwerp na alsmede een website waarop een deel van deze foto's zijn gepubliceerd. Michael had nog vele plannen en ideeën die hij niet meer heeft kunnen realiseren.

Het werk van Michael is bekend onder de naam 'Fox Green: army-photographer' en heeft het volgende doel: 'WOII: We Will Never Forget'. Michael wilde aan dit doel bijdragen door een beeld te geven van de WOII door middel van zijn fotografie. Het was zijn grote wens dat anderen zijn werk en levensdoel zouden voortzetten. Dit om te blijven beseffen dat vrijheid niet vanzelfsprekend is en uit respect voor degenen die aan deze vrijheid hebben bijgedragen.

Divers materiaal van Michael is gebruikt in een aantal documentaires van Tim Gray Media. De documentaire 'Omaha Beach: Honor and Sacrifice' is door Tim Gray opgedragen aan Michael Badenbroek.

FAAAC Chaplain

Oscar Stok stelt zich voor:

Oscar Stok, leeftijd 62 jaar, is sedert de jaren 90 al bezig met re-enactment WW2. Ik ben begonnen bij de vereniging 82nd Airborne Division. Deze werd opgeheven zodat re-enactment voor mij een tijdje stil kwam te liggen (Ik ging wel elk jaar in juli naar War & Peace show in Engeland, waar ik veel re-enactors en handelaren leerde kennen). In 2004 werd ik door een voormalig lid van deze vereniging uitgenodigd om lid te worden van Triple A, wat ik met beide handen aangreep.

Begin 2009 werd mij gevraagd door een aantal leden van Triple A of ik wellicht Chaplain wilde worden in de vereniging. Dit overviel mij en besloot dit te gaan doen mede door het feit dat dit qua re-enactment uniek was. Kort na mijn beslissing werd ik gevraagd om op 6 juni 2009 het WW2 huwelijk te doen voor Fred Scheurwater en Nicolette Mol in het kerkje van Angoville in Normandië. Dit vereiste aardig wat voorbereidingen die ik met veel plezier deed.

Triple A en Band of Brothers zaten toen bij elkaar in Angoville bij La Guidonnerie, deels in de afgehuurde huisjes en in het tentenkamp wat was opgezet op het terrein. Toen de kerkdienst door mij geleid, in het kerkje van Angoville begon, was het kerkje helemaal vol (Leden Triple A, leden Band of Brothers, veteranen, Fransen, toeristen) Ik dacht toen: nu kan ik niet meer stoppen en dat heeft er mede toe geleid dat ik sinds die periode geen angst meer heb om voor grote gezelschappen op te treden. Wellicht maak ik nog wel fouten, maar dat hoort er gewoon bij.

Helaas moest ik op verzoek van de burgemeester van Angoville de dienst inkorten (De burgemeester zat op afstand naar zijn horloge te wijzen en maakte mij duidelijk dat het niet te lang mocht duren). Zodoende was het voor de leden van Triple A en Band of Brothers niet meer te volgen met betrekking tot het programma boekje wat ik had gemaakt. Wel trad zangeres KAS op en zij zong het Theme van de film Band of Brothers. Dit was een heel emotioneel gebeuren en vrijwel de hele kerk zat in tranen. Ik moest mij wel goed houden, wat best moeilijk was. Toen de dienst ten einde was en ik voor het bruidspaar naar buiten liep, moest ik even apart gaan staan omdat toen alle spanningen loskwamen.

In 2010 werd ik uitgenodigd om een WW2 huwelijk te doen in Zwitserland tijdens een WW2 evenement (Convoy to Remember) aldaar. De dienst daar heb ik in het Duits gedaan. Helaas was mijn vrouw (pardon huishoudster) hierbij niet aanwezig omdat een van onze katten geopereerd moest worden aan zijn knie.

In 2011 heb ik een WW2 huwelijk kerkdienst gedaan voor Alie en Ad van Vugt (Band of Brothers) in het Aviodrome te Lelystad, waarbij mijn huishoudster wel aanwezig was en de muziek voor mij regelde. De dienst deed ik toen in het Nederlands.

Tijdens re-enactment evenementen doe ik ook wel eens een velddienst, wat best wel bijzonder is. Ik krijg altijd wel leuke vragen van bezoekers. Soms denken zij dat ik een echte pastoor ben.

Augustus 2014 heb ik een huwelijksdienst gedaan voor een stel uit Uden. Door een re-enactor, die ik kende uit een andere vereniging, werd ik hier voor gevraagd om dit te doen als WW2 chaplain. Dit was ook bijzonder daar zij een week voor de huwelijksdienst voor de wet getrouwd waren en de familie (behoudens enkelen) dit niet wisten. De huwelijksdienst was in een zaal van een grand cafe en deze was ingericht als trouwzaal. De familie zat in het grand cafe en toen zij werden gevraagd om naar de feestzaal te komen en daar binnen kwamen, viel bij wijze van spreken hun mond open van verbazing, met name ook dat ik als WW2 chaplain aanwezig was, terwijl iedereen gekleed was in de tijd van nu.

December 2014 in Trois Points nog een huwelijksdienst gedaan voor Lise en Eric Ommering in het huis waar de FAAAC leden toen zaten, wat ook weer heel bijzonder was met na afloop nog een hele gezellige avond en aangezien het buiten sneeuwde bleef ik ook bij FAAAC in het huis slapen, daar het huis van Triple A in de buurt van Bastogne lag.

In januari 2015 viel na een zeer geslaagd nieuwjaarsreceptie bij The Theme Machine in Hardinxveld-Giessendam de beslissing voor mij om lid te worden van FAAAC, daar ik iedereen erg goed kende. Ik had mijn lidmaatschap van Triple A al opgezegd, maar ik heb dit teruggedraaid mede op verzoek van een aantal leden van Triple A.

Ik hoop in de toekomst nog meerdere WW2 huwelijken te kunnen gaan doen. Indien er nog vragen zijn dan ben ik altijd bereid deze te beantwoorden. Verder ga ik zeer zeker nog een leuke tijd beleven bij FAAAC en ook Triple A. Vooral het trainingsweekend in Someren in maart 2015 was voor mij al heel bijzonder. Hoop nieuwe leden daar leren kennen.

Hartelijke Groet, Oscar Stok, oscar@faaac.nl

WERKGROEP FRENCH SAS

Operation Franklin French Special Air Service in actie tijdens "The Battle of the Bulge"

Artikel en foto's van Lieutenant André Jans (3SAS)

Toen Hitler zijn Ardennen offensief opende in december 1945 had hij gewacht tot hij het tactische voordeel had van het slechte weer. Een langere periode van bewolking en mist zou de geallieerde luchtmacht aan de grond houden en zijn Panzers ongehinderd kunnen laten oprukken richting de haven van Antwerpen om zo de Britse en Amerikaanse legers te splijten in België. Ter compensatie van de nu ontbrekende luchtverkenning waren de geallieerden haastig op zoek naar snel inzetbare en mobiele grondtroepen om de Duitse opmars in kaart te brengen. Chaos regeerde langs de linies en Generaal Eisenhower had totaal geen beeld waar de vijand of zelfs zijn eigen eenheden waren. Radio verbindingen waren verbroken en de Duitse commando's van Skorzeny waren in Amerikaanse uniformen actief binnen de geallieerde linies.

De Franse 3SAS en 4SAS regimenten lagen in reserve en waren direct beschikbaar zodat ze dan

• Vlnr staand: Sergeant David Hoes, Lieutenant André Jans, SAS veteraan Jacobs, Sergeant Martin Massink, Soldaat Klaas Doornbos. Zittende vlnr: Soldaat Jan de Groen, Soldaat Rick Raaymakers. (Rangen in het Frans - Editor)

• Soldaat Fred Van hazendocnk en Soldaat Jan de Groen 'on jeep patrol'.

ook gelijk werden ingezet tussen Namen en de Franse grens onder codenaam Operation Franklin. De omstandigheden waren echter ruig met veel sneeuw en temperaturen tot -22C maar de SAS in het algemeen was gewend met minimale middelen zelfstandig achter vijandelijke linies te operen, en dan ook dermate geschikt om ingezet te worden. Voordeel was tevens dat de Franse SAS makkelijk met de plaatselijke, Waalse bevolking kon communiceren om de Duitse troepen verplaatsingen rapporteren. Want ook de Duitse troepen verdwaalden en verspilden veel brandstof door doelloos rond te rijden. Wie de dorpjes uit de Ardennen kent weet dat verdwalen niet moeilijk is

daar. Grote hoogteverschillen, smalle doorgangen, rivieren en de sneeuw maakte hun opmars al een lastige opgave. Snelle uitvallen van verbeterd, geallieerde troepen kon hun opmars zo 24 uur stoppen. Probeer maar eens een kapot geschoten Tigertank van 50 ton te verslepen uit een smalle doorgang terwijl je onder vuur ligt van SAS Vicker MG's of kans loopt om op nog een mijn te lopen.

• Bij het monument van de gesneuveld Sergeant Predali in Smuid. Vlnr: Soldaat Jean-Francois Dufoing, Sergeant Alain van Mieghem, Soldaat Jan Groen, Soldaat Klaas Doornbos, Sergeant Martin Massink, Sergeant David Hoes, Lieutenant Didier Nolet, zittend: Lieutenant André Jans.

• De Tiger tank die de vijand kort hierna zou verliezen door toedoen van de SAS.

'Who Dares Wins!'

• Sergent David Hoes observeert Duitse bewegingen in de buurt van Cobru.

Onze FAAAC SAS unit trad in hun voetsporen tijdens twee missies afgelopen december rond Bastogne en in januari tussen St. Hubert en Bure. De december missie werd een verkenning missie rond Cobru en Recogne waar een grote Duitse troepenmacht slaags raakte met de U.S. verdedigers. (Onderdeel van de 70 jarige herdenking rondom Bastogne).

Twee SAS leden, Sergent Hoes en Lieutenant Jans, infiltrerden in de Duitse linies rond Cobru om de Duitse bewegingen te observeren en fotograferen. Daar naast werd nog met succes een Duitse Tiger tank benaderd en (fictief) uitgeschakeld. Begin januari werd in Bure samen met Belgische SAS éénheden gevechten gevoerd rond St. Hubert en Bure. Gewapende jeep patrouilles rond deze plaatsen vonden plaats onder barre winterse omstandigheden net als in 1945.

Ook nu werd overnacht in koeienstallen bij ruim onder nul. De operaties in Bure werden goed ondersteunt door de plaatselijke bevolking die de Duitsers liever ook toen al liever zagen gaan dan komen. Veel aandacht was er voor gesneuvelde SAS kameraden die hun leven lieten in Smuid en Bure. Sergent Predali sneuvelde net buiten Smuid begin 1945, als gevolg van een sluipschutter. Een complete Belgische SAS jeep bemanning van de Belgische SAS werd tevens geraakt door een Duits PAK kanon net buiten Bure. Het agressieve optreden van de SAS was nooit zonder risico's en gesneuvelde kameraden zullen altijd in onze broederschap aanwezig blijven.

Operatie Franklin bracht al gauw de lijnen in beeld van de Duitse opmars en toen het weer opklaarde wist Generaal Eisenhower precies waar hij zijn jachtbommenwerpers moest inzetten. Aan onze SAS unit om deze mannen in ere te herdenken. *Who Dares Wins!*

U kunt de schrijver van dit artikel en fotograaf van de foto's bereiken via e-mail: a.g.jans@home.nl

RAF 322 (Dutch) Squadron

Artikel door Flight Lieutenant Martin Trouborst
& Squadron Leader Frank Zwerver

• Foto: Royal Air Force - Archive

• *Personeel van het RAF 322 (Dutch) Squadron gedurende WWII.*

Sinds begin dit jaar bezit de FAAAC een WW2 Royal Air Force uitbeelding, namelijk het RAF 322 (Dutch) Squadron.

Na de Duitse inval in mei 1940 was de Nederlandse Luchtmacht letterlijk verpletterd en de meeste bemanningen waren opgesloten in de vesting Holland achtergebleven danwel gevallen voor hun vaderland. De lucht-strijd met de Duitse Luftwaffe was verbeterd maar ongelijk geweest en uitgezonderd het koninklijke gezin waren er maar weinig bemanningen die konden ontsnappen naar Engeland om de strijd voor te zetten. Bij de Marine ging het ontsnappen per schip makkelijker en hun 320SQ is dan ook ouder. Toen de oorlog zich voortsleepte wist toch echter menig oud piloot te ontsnappen per boot naar Engeland of via land naar Spanje. Veel van deze "Engelandvaarders" opereerden eerst bij Britse RAF squadrons maar vanaf juni 1943 werd het RAF 322 (Dutch) Squadron opgericht welke met Spitfire gevechtjagers deel zou nemen aan de luchtverdediging boven Engeland.

V-1 bommen

Rond die tijd begon de Luftwaffe aan kracht te verliezen welke Hitler probeerde te compenseren met de zgn. VergeltungsWaffen. De V-1 vliegende bom was daar het eerste voorbeeld van. Een onbemand raket vliegtuigje wat met primitieve richtmiddelen dat vanaf lanceerbanen over het Engelse Kanaal richting Londen werd geschoten. Deze V-1's waren relatief traag en slecht te richten maar in een groot bewoond

• Original WWII Poster

• Foto: André Jans

• Vlnr: Squadron Leader Zwerver, Captain Frenken (USAAF), Flight Officer Podgorski, 1st Lieutenant Zwerver (WASP).

• Tipping over! De jacht op de V-1 bommen boven de White Cliffs of Dover.

gebied als Londen werd toch nog veel schade aangericht en kwamen veel burgers om het leven. De Spitfires van 322 SQ kregen de taak deze V-1's af te schieten voordat ze Londen konden bereiken. In het begin werden ze met boordwapens bestookt tot ze ontploften wat niet altijd zonder gevaar was. Na verloop van tijd kwam men erachter dat als men ernaast ging vliegen en met de vleugeltip van de Spitfire de vleugel van de V-1 oplichtte deze uit koers raakte en acuut neer storte. 322SQ kreeg 108 geclaimde V-1's toegewezen.

Andere activiteiten van 322 SQ

Na de landing in Normandië op 6 juni 1944 en de afnemende dreiging van de Luftwaffe ging 322 SQ zich ook bezig houden met luchtaanvallen op grond doelen. Treinen werden beschoten met de 20mm boordkanonnen en 250lb bommen werden afgeworpen op andere doelen. Vanaf 1945 werden de vliegoperaties uitgevoerd op primitieve grasveldjes in Nederland en Duitsland. In mei 1945 was het zover, Nederland was weer vrij en 322SQ had haar aandeel geleverd. Helaas verloren 18 piloten hun leven en raakten velen gewond. Het 322SQ bestaat heden ten dage nog en vliegt met F-16 straaljagers vanaf Vliegveld Leeuwarden. Als eer betoon aan de mascotte uit WW2, een Polly Grey papegaai, wordt dit nog steeds gevoerd in het huidige 322SQ embleem.

322 SQ mascotte

De eerste Polly Grey mascotte werd door Pilot Officer Sluyter uit de dieren tuin van London meegenomen. Ze leerde hem verschillende kunstjes, zoals het drinken van jenever. Deze papegaai zei niets en hieruit is de wapenspreuk uit voort gekomen (niet praten, maar doen).

FAAAC RAF 322 (Dutch) Squadron Werkgroep

Na enkele evenementen in RAF uniformen en het bijwonen van herdenkingen in Nederland van neergestorte vliegtuig bemanningen hebben we als RAF leden het plan van aanpak veranderd en een stukje Nederlandse geschiedenis toegevoegd. De werkgroep RAF 322 (Dutch) Squadron was geboren!

• Compilatiefoto : André Jans

Dit stukje geschiedenis wordt in de re-enactment wereld vaak onderbelicht en lijkt ons een goede aanvulling op het geheel. Het oorspronkelijke plan was om het 601 RAF Squadron uit te beelden maar daar is al een groep van aan de andere kant van de plas. De keuze om 322 te gaan doen was dan ook niet zo moeilijk.

Omdat we onder de vleugels van de FAAAC opereren is dit een uitbreiding op reeds bestaande USAAF uitbeeldingen die al regelmatig ergens opdoken. Deze USAAF uitbeeldingen zijn zeker op verzoek nog steeds mogelijk!

De FAAAC RAF 322 (Dutch) Squadron werkgroep werd opgestart door Flight Lieutenant Trouborst en Squadron Leader Zwerver en meer leden worden verwacht in de toekomst. Ook Flight Officer Doornbos behoort met zijn Stinson L5 vliegtuig tot de werkgroep. De werkgroep geeft zich moeite zo getrouw mogelijk de kleding en uitrusting van 322 SQ te presenteren aan het grote publiek. Hierbij zullen voertuigen worden gevoegd als een Willy Jeep en een Austin 10. Het budget voor een Spitfire is helaas op dit moment nog niet toereikend. :-)

Ondanks dat de RAF vliegers maar in kleine aantallen dienden waren hun verdiensten groot in

• Foto: André Jans

• *Taking it easy!* Vlnr; Squadron Leader Zwerver, Flight Officer Podgorski, Flight Lieutenant Trouborst

het keren van het tij voor de geallieerden en het bereiken van de overwinning op nazi Duitsland. Premier Churchill van Engeland memoreerde hun met zijn befaamde woorden:

“Never was so much owed by so many to so few!”

Tally Ho!

Contactpersoon voor
RAF 322 (Dutch) Squadron Werkgroep
is Flt. Lt. Martin Trouborst, raf@faaac.nl

• Foto: André Jans

• RAF 322 (Dutch) Squadron on alert in duty room. Vlnr Flight Lieutenant Trouborst, Squadron Leader Zwerver, Flight Officer Podgorski, Flight Officer Doornbos

The Final Push 2015, Balkbrug, Groningen

Tijdens dit evenement word ook Westerbork aan gedaan door zo'n 180 voertuigen van KTR. Op **zaterdag 11 april** droeg de **Franse SAS Groep** van de **FAAAC** zijn steentje bij!

Foto's: André Jans

• FAAAC was goed vertegenwoordigd!

Op zaterdag 11 april gebeurde er verschillende dingen:

Programma

- Herdenking bij het monument bij de kerk. Na de herdenking werd het oude gemeentehuis omgetoverd tot Duitse commandopost (Hotel Slomp '45)
- Airdisplay door historische vliegtuigen.
- Historie v/d Koninklijke Nederlandse Veldartillerie 1812/1912 twee keer een show van elk een half uur.
- Naspelen van de aanval op de Duitse commandopost in het centrum door SAS re-enactors, incl. Duitse en burgervoertuigen.
- Aansluitend Airdisplay door diverse vliegtuigen, Poppy drop.
- Parade en defilé door het dorp van ruim 180 WO2 voertuigen, muzikaal ondersteund door verschillende orkesten, waaronder Pipeband McBeth, trompetterkorps ROA
- Het defilé wordt afgenomen door de burgemeester en VIP's.

- Hierna was er een tweede gevecht met de Duitsers, dat het einde van de oorlog uitbeelde.
- Aansluitend warden er modeshows 40/45 en festiviteiten. 's Avonds groot bevrijdingsfeest met verschillende artiesten op het Bivak en in het dorp.

FAAAC Contactpersoon,
J. Danker, john@faaac.nl

- Tijdens het evenement in Balkbrug kleepte alle dorpingen zich in WW2 kleding. Op 8 maart werd er een modeshow gehouden. Verschillende leden van de FAAAC hebben hier ook aan meegedaan om reclame te maken voor het evenement wat gaat op 11 april.

Brielle - Bevrijdingsfestival - 2015

Voor sommigen nog als de dag van gisteren, voor velen nauwelijks voor te stellen hoe het moet zijn geweest: De dagen rondom de bevrijding van Nederland, dit jaar zeventig jaar geleden. Het thema vrijheid blijft actueel. Voor de derde keer achter elkaar wordt in Brielle het bevrijdingsfestival georganiseerd, deze keer in een wel heel bijzondere vorm. Tijdens dit jubileum zijn Amerikaanse & Engelse WO2-veteranen te gast, onder wie Jim Martin en Eugene Gilbreath. Bijzondere mannen die vele moeilijke momenten meemaakten, vrienden zagen sneuvelen en vchten voor het terugkrijgen van onze vrijheid. Prachtig te ervaren hoe eenvoudig deze mensen zijn en hoeveel warmte ze uitstralen.

Tekst en foto's:

Jan-Willem Broere

jan-willem@interlynx.nl

Interlynx | bureau voor
marketing, communicatie &
creatie

• Straatbeeld Brielle '40-'45

Rondrit 2 mei

Rond acht uur zaterdagmorgen gonst het in Brielle van bewapende geallieerde militairen. Ze maken zich klaar om in volledige uitrusting in zeventig volgetankte leger-voertuigen een rondrit te maken door vijf dorpskernen van de Gemeente Nissewaard.

Er heerst een opgewekte stemming... in elk van de dorpen wordt de imposante colonne feestelijk opgewacht. Vele gezinnen met kinderen, maar ook mensen die de bevrijding hebben meegemaakt, begroeten ons hartelijk. In Oudenhorn koffie met extra's... door Oudenhorn naar Abbenbroek waar de groep gezamenlijk luncht met regionale oorlogsveteranen. Daarna de weg vervolgt richting het pittoreske Heenvliet waar op de markt voor een eerste keer een schijngevecht met aanwezige Duitsers wordt gehouden. Dit onder grote belangstelling van het toestromend publiek. Heerlijke zomerse gezelligheid, met Harold aan een biertje op een terras.

Afsluitend rijdt de groep met zes muziekkorpsen in een 'street parade' door een druk Zuidland, waarna de voertuigen in het centrum parkeren tussen de overige bevrijdingsactiviteiten.

Al met al een prachtige dag! Met dank aan Rob, die met zijn GMC truck voor vele veilige kilometers heeft gezorgd.

Schijngevecht 3 mei

Weerbericht: Stromende regen. Vandaag blijven de daken van de voertuigen dicht. Ondanks het weerbeeld toch volle straten in Brielle. Leuk te zien hoe de vele marketing activiteiten hun vruchten afwerpen. De parade door de Brielse winkelstraat valt gelukkig niet in het water... wat een drukte! De WO2 veteranen genieten zichtbaar van de enorme aandacht. Prachtig.

In de middag klaart het op... tijdens het schijngevecht liggen we hooguit in enkele plassen regenwater. Wederom is op het Scharloo een filmdecor van -naar het lijkt- kapot geschoten woningen. Een plaatselijke kapsalon is voor vandaag het Duits hoofdkwartier. Duitsers lopen over straat, burgers worden aangehouden en bezittingen doorzocht... alles ziet eruit ten tijde van de bevrijding. Zelfs aan burgerauto's is gedacht. Op de Turfkade staan vele toeschouwers om te kunnen zien hoe het er 70 jaar geleden aan toe ging.

Duitsers kammen een woning uit, vanaf de eerste etage wordt huisraad naar buiten gegooid. Ze blijken goed geïnformeerd, er worden drie piloten opgepakt en hardhandig afgevoerd.

Franse SAS voert een eerste aanval uit, gevolgd door een aanval van Amerikanen. Met een flinke telelens lig ik er tussen... al 'schietend' baan ik mijn weg en leg de verbeterde koppen van de deelnemers vast op de gevoelige plaat. Genieten.

De Duitse kant biedt hevige tegenstand... vele schoten worden gelost... het mag niet baten. De capitulatie is een feit. Een imposante Duitse generaal wordt (samen) met zijn officieren gevangen genomen. Een Amerikaanse ambulance verschijnt ten tonele om de gewonden te verzorgen en af te voeren.

Wat een spanning moet er geheerst hebben... 70 jaar later voel je de adrenaline nog. Mooi om dit van dichtbij mee te kunnen maken. Hoe zouden onze Amerikaanse en Britse gasten het schijngevecht hebben ervaren?

>>>

Dodenherdenking 4 mei

Zoals gebruikelijk bij reënactment vinden op deze gedenkwaardige dag geen activiteiten plaats. Om acht uur 's avonds wordt tegelijkertijd met de nationale Dodenherdenking, op het Blijkersbolwerk kampement een herdenkings ceremonie gehouden. Daar maak ik graag deel van uit. Vooraf oefenen we meermalen om dit tijdens de ceremonie foutloos uit te voeren. Daar sta je dan... tussen groene vrienden. Indrukwekkend te zien hoe eenieder zijn rol vervult. Dedicated. Brok in de keel zodra het Wilhelmus door de speakers schalt. Respect.

Bevrijdingsdag 5 mei

Vandaag viert Nederland uitbundig het 70-jarig bevrijdingsjubileum. Ondanks het ontbreken van verschillende

manschappen en materieel, is het in Brielle gezellig druk. In de stad is veel te doen. Dat trekt het nodige publiek. Het weer zit wat tegen, buienradar meldt twee flinke hoosbuien en harde wind. We besluiten alle tenten en haringen na te lopen.

Na een uur uitstel door de regenval vindt een tweede parade plaats, ditmaal uitgebreider... met oorlogsveteranen uit de regio.

Fijn te zien dat verschillende veteranen die vorig jaar meereden in de parade, weer aanwezig zijn.

Enmaal terug op het Blijkersbolwerk besluiten we, in verband met harde windstoten en veiligheid, het kampement te sluiten voor publiek. De grote tent, een van de weinige dingen die we geleend hebben, scheurt totaal kapot.

Deelnemers en bezoekers schuilen in overige tenten tot de bui is overgevaaid. In de klamme kantinetent wordt het onverwacht gezellig.

Einde dag valt afscheid nemen van veteraan Eugene Gilbreath (Gene) mij zwaar. Achteraf hoor ik dat anderen dat ook zo ervaren.

Vanuit gemeente Brielle is de vraag gesteld om volgend jaar Bevrijdingsfestival Brielle opnieuw te organiseren. Wat drie jaar geleden is gestart, is uitgegroeid tot een mooi evenement dat niet onopgemerkt blijft. Daar mogen we met elkaar trots op zijn. Chapeau!

• *Onze bevrijders!*

Gene Gilbreath en "The Island"

Na de hectiek van het evenement in Brielle, dat op woensdag 6 mei afgesloten werd had 101st Airborne veteraan Eugene Gilbreath nog een dag om verder in Nederland rond te kijken voordat hij op vrijdag weer terug zou reizen naar zijn woonplaats Springfield, Missouri.

Na het opbreken van het kamp reden Gene en ik terug naar Amstelveen met plannen om in de avond naar mijn schietvereniging te gaan. Gene had bij de lunch al een biertje afgeslagen met als reden: "I'm going to shoot tonight". Na het vuren van een blank-firing Garand bij de schietdemonstratie in Brielle keek hij uit naar het schieten met een scherpe Garand. Gene bezit wel wapens maar voornamelijk revolvers en een .22 geweer. Het was ruim 70 jaar geleden sinds hij voor het laatst met een Garand geschoten had.

Op de schietvereniging aangekomen en na de nodige formaliteiten heb ik diverse leden van de vereniging aan Gene voorgesteld en maakte hij ook kennis met wapenhandelaar Rob Streuli. Rob liet Gene zijn kluis zien met de diverse .30 LMG's, Thompsons, Greaseguns, M1 karabijnen en Garands. Laatste keer dat Gene een Thompson in zijn handen hield was toen een buddy in Bastogne, Gene zijn Thompson overhandigde met de woorden "neem jij deze maar, ik kan er niet meer tegen". Dat was tevens de laatste keer dat Gene hem zag.

Na wat gezellig gepraat te hebben en een kop koffie gingen Gene en ik naar de baan met mijn Garand, M1 karabijn en Colt .45. Gene nam het schieten zeer serieus en wilde laten zien dat hij een goed schutter was. Hij nam rustig zijn tijd om te richten en zorgde dat elk schot raak was. Hij had wat moeite met het laden van de clip in de Garand en het sluiten van de grendel want daar is toch kracht voor nodig. Je kan een 89-jarige veteraan niet kwalijk nemen dat zoiets niet helemaal soepel meer gaat. Gene vond het geweldig om weer een Garand te schieten en heeft er een aantal clips met goed resultaat doorheen gejaagd.

We gingen op tijd naar huis want donderdag zou ook nog een lange dag worden want Gene wilde naar "The Island". Terug waar hij in 1944 zo lang in miserabele omstandigheden gezeten had.

Fred Scheurwater en Bert de Jong vergezelden Gene en mijzelf op deze dag.

Gene zat in oktober 1944 achter de dijk waar nu het "Crossroads" monument staat en hij was als 2nd Btn HQ CO. aange-sloten bij F Co 506 PI die daar de lijn hielden.

Gene vertelde dat de artillerie en mortierbeschietingen het ergst waren van die tijd. Hij zei dat de Duitsers precies

• Gene bij Rob Streuli

• Crossroads

Gene Gilbreath en "The Island", Vervolg

wisten waar ze zaten en dat het was alsof de granaten "in je achterzak landden". Wat Gene zich ook nog goed kon herinneren was die keer dat ze beschoten werden en hij net onder z'n helmrand over de rand van z'n schuttersput keek en iets zag landen. Het "iets" dampte en klopte en pas even later zag hij dat het hersenen waren; de hersenen van de F Co man die in de schuttersput even verderop geraakt was door shrapnel. Dit gebeurde een week voor Gene's 19^e verjaardag.

Na "Crossroads" en een bezoek aan het 101st monument bij Heteren was het tijd voor een bezoek aan het Betuwe Oorlogsmuseum in Heteren maar dat zat net aan de lunch. We hebben Gene toen wederom kennis laten maken met het Nederlandse begrip snackbar en zijn zelf ook gaan lunchen.

Daarna werd wederom het Betuwe museum bezocht wat Gene zeker interessant vond. Hij kon geen spullen uit WWII toezeggen want toen Gene door een sniper in Noville geraakt werd in januari 1945 was hij alles kwijtgeraakt en kwam naar de US terug in slechts een pyama.

We hebben nog Dodewaard en Hemmen bezocht en Gene merkte op dat hij de dijk nog wel herkend had maar dat de andere plaatsen wel erg veranderd waren. Ons afscheidsdiner was in Hemmen waar Gene klaagde dat hij nog helemaal niets had kunnen betalen. Dat hielden we ook zo. Gene heeft genoeg gegeven aan Nederland en de Neder-

• Voormalig HQ Schoonderlogt

• De bekende 'Gen. Taylor' toren

• Bekende plek

landers. Wij zijn hen dankbaar dat hij voor onze vrijheid heeft gevochten en dat is niet in geld uit te drukken.

Tekst Johan van Waart johan@band-of-brothers.nl
Fotografie Bert de Jong bert@band-of-brothers.nl

• Betuws Oorlogsmuseum Heteren

• Clubhuis "Screaming Ducks"

Railway to Liberty

Eeklo, België, 23 mei 2015

Het Pinksterweekend was we een heel speciaal weekend voor Eeklo en omstreken. Na drie jaar organiseerde Codus opnieuw hun groot evenement. Na een drukke voorbereidingsperiode en heel wat werk achter de schermen, was het dan eindelijk zo ver ... 'Railway to Liberty' kon beginnen.

Op donderdag begon het al aardig druk te worden, re-enactors begonnen hun tenten op te zetten, diplays uit te stallen, voertuigen kregen een plaatsje en zo vond iedereen zijn stek.

Het evenement werd niet enkel toegespitst op 'die-hard' re-enactors, maar de volledige stad Eeklo leefde mee. Zo werden op vrijdag de leerlingen van de middelbare scholen uit Eeklo uitgenodigd. De kinderen konden er van alles vernemen over morse-code, drill, uniformen, ... leerlingen en leerkrachten gingen op het einde van de dag vermoeid, maar zeer tevreden terug naar hun klassen.

Het weekend begon voor het grote publiek op zaterdag 23 mei, met als 'pièce de résistance', de treinrit met de stoomtrein van Maldegem naar Eeklo. De nietsvermoedende burgers stapten op de trein in 'Maldeghem' en kwamen zo 75 jaar terug in de tijd. Zij waren getuige van een treinrit tijdens bezet België en zij bevonden zich plotseling tussen Duitse militairen en het verzet. Tijdens deze treinreis werden de verzetsmensen onder de ogen van het publiek hardhandig opgepakt en afgevoerd.

Toen de trein eenmaal ter hoogte was van Eeklo, werd hij massaal aangevallen door geallieerde troepen. Onder de ontploffingen met de nodige pyrotechnics werd de aanval, geleid door de CO van BoB, Major Johan van Waart. Na afloop werden de treinreizigers "bevrijdt" en de aanwezige Duitse officieren gevangen genomen.

Om wat de bekomen van de emoties konden de bezoekers nadien genieten van een lekkere frisse pint of een glaasje

wijn in de bar. Later op de avond konden we genieten van een uitgebreid buffet met lekkere beenham.

Maar het moet gezegd ... The top of the bill was voor velen wellicht het optreden van KAS. Zij trad op tijdens een heus USO dansfeest. Het was het einde van een super geslaagde dag, het feest duurde nog tot in de vroege uurtjes en eerlijk is eerlijk ... de volgende ochtend was het lastig opstaan.

Grtzz, Ivan ivan@band-of-brothers.be

• Foto's Archief CODUS

The British Workgroup

The British FAAAC workgroup attended the 71st anniversary of D-Day in Normandy

Sad news: We were informed that 3 members of the Oxf&Bucks veterans passed away since the 70th anniversary, a very sad thing to hear of course. But the more we realise that we have to pass on the thought “lest we forget” and what has happened on 6th of June '44 at Be-nouville. We'll build that bridge to the future that passes on remembrance of all those young soldiers who have fought for our freedom today. But of course there are still some veterans left, and although we're a small group they were very enthusiastic meeting us. On the Photo we're standing with two Oxf&Bucks veterans.

During lunch we met some post-war 6th airborne veterans. They took care of a WWII veteran during his visits all the years. Now he passed away and they were honouring him. Beautiful stories that still bring tears in their eyes.

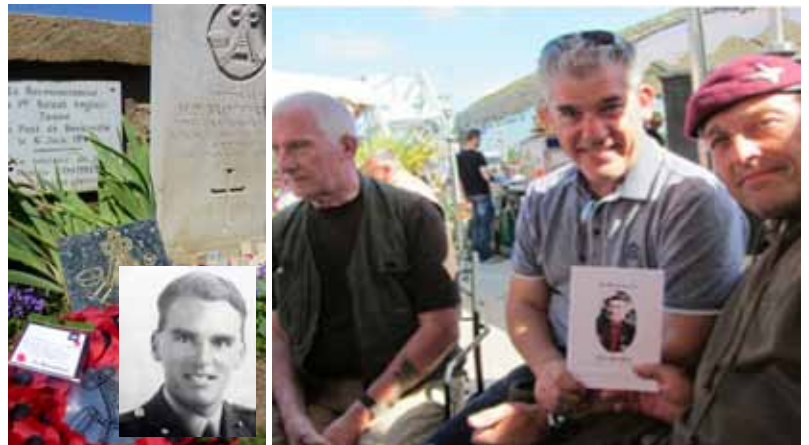
• Foto's Martijn Hendal & Theo Brink

On Sword beach (Ouisterham) we stood still at the Lord Lovat monument.

And our last evening we spent some quality time at Omaha beach. Just sitting there and say nothing...perhaps you can still feel the presence of all those guys...

And finally we paid our respects to the First fallen allied officer who died during the liberation of occupied Europe on the 6th of June 1944, Lieutenant Den Brotheridge (age 29).

The Ranville cemetery counts 2.560 burials (among them 322 are German). The churchyard was immediately used to accommodate battlefield dead (like Brotheridge's Grave) . Following the end of the war, the war cemetery was created which gathered burials from other locations. Lest we forget!

Martijn Hendal & Theo Brink
martijn@faaac.nl & the.an@ziggo

Herdenking ter ere van 'Wild Bill'

- Borstbeeld van 'Wild Bill'
- USMC veteran Ben Sides met de U.S. flag.
- Ivan Heytens bij het graf van Wild Bill.
- Gene Guarnere, son of Wild Bill and Ivan Heytens voor het Delaware County Veterans Monument in Newtown Square, Pennsylvania, USA.

(Foto's archief Ivan Heytens)

Ivan Heytens, FAAAC lid (*Band of Brothers*) en lid van CODUS (*Call of Duty United Soldiers*) in België, had een persoonlijke band met 'Wild Bill' (William Guarnere) in Amerika. Na zijn overlijden op 8 maart 2014 bleef hij contact houden met de familie. Op eigen initiatief reisde hij onlangs naar de USA om de herdenking van Wild Bill in Newtown Square, Pennsylvania, USA, bij te wonen tijdens een D-Day herdenking op 6 juni 2015.

Als onder-officier maakte Army Sgt. William J. ('Wild Bill') Guarnere, geboren op 28 april 1923, deel uit van de Easy Company, 2nd Battalion, 506th Parachute Infantry Regiment, U.S. Army 101st Airborne Division. Hij was een van de 13.000 para's van de U.S. Army 82nd en 101st Airborne Divisions die in Normandië een 'night drop' maakte in de vroege uren van 6 juni 1944.

71 jaar na de invasie van Normandië werd er een herdenkings bijeenkomst gehouden in Newtown Square. "Deze herdenking is ter ere van een man die Amerika op een bijzondere manier diende zodat wij in een land vrij van angst kunnen wonen", sprak DCVMA bestuurslid Guy Fizzano tijdens de ceremonie. "Vandaag is het jubileum van D-Day en daarom staan we hier bij ons herdenkingsmonument om de militaire veteranen te herinneren en te eren", vervolgde hij.

De vlag die bij de begrafenis van Wild Bill zijn kist bedekte werd ceremonieel gehesen op de plaats waar later dit jaar

een standbeeld van hem ter nagedachtenis zal worden geplaatst.

Na zijn eerste sprong in Normandië was Guarnere ook betrokken bij Operatie Market Garden in Nederland. Hij verloor zijn rechter been ten gevolge van artillerie vuur tijdens de Slag in de Ardennen (*Battle of the Bulge*) terwijl hij een kameraad probeerde te redden. Hij werd hiervoor onderscheiden met de Silver Star, twee Bronze Stars en twee Purple Hearts. Guarnere's belevenissen werden ook verfilmd in de serie *Band of Brothers*.

Een twee meter hoog gelijkend beeld van Wild Bill wordt gemaakt door Chad Fisher. Het laat een oudere Guarnere zien in uniform met een been en op krukken. Dit beeld hoopt men op 19 september te plaatsen in Newtown, PA, USA.

De vlag ceremonie en de herdenking werd gehouden in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de overheid en ongeveer 100 veteranen, familieleden en vrienden bij het Delaware County Veterans Monument in Newtown Square. Na afloop van de plechtigheid namen de zoon van Guarnere, Gene en kleindochter Debi Rafferty de vlag in ontvangst. Ivan Heytens hoopt in september de onthulling van het beeld bij te wonen.

Hartelijke groet, Ivan Heytens,
ivan@band-of-brothers.be

• Foto's Ivan Heytens

Redactie Nieuws!

Ledenadministratie

Hierbij een kleine, eerste update voor wat betreft de ledenregistratie binnen de F.A.A.A.C. Momenteel zijn diverse leden bezig een centrale ledenadministratie te ontwikkelen. De bedoeling is dat zelf lijstjes opstellen waarin veel tijd kan gaan zitten tot het verleden behoren. Tevens wordt gewerkt met één bestand waardoor alle informatie uniform zal zijn. Onderdeel van de ledenadministratie zijn ook de wapenregistratie en -uitgifte, de evenementenregistratie aan- en afmeldingen. Ook wordt rekening gehouden met de diverse werkgroepen. Bijvoorbeeld met de aangemelde leden per evenement per werkgroep. Tevens kunnen in de toekomst eventuele additionele wensen verwerkt worden. Heb je zelf ideeën na het lezen van dit artikel dan mag je dit mailen naar jean-paul@band-of-brothers.nl

We houden jullie op de hoogte en als de ledenadministratie live gaat zullen wij iedereen informeren.

Airborne greeet, Cpl. Jean Paul Hendriks

Op verzoek, even voorstellen

Uw voorzitter vroeg me om mijzelf in Drop Zone aan u voor te stellen. Bij deze een poging.

Ik ben **Bram de Jong**, 63, en werkte ruim 40 jaar bij Defensie. Ik was al die tijd uitgeleend aan het Amerikaanse Leger, aan de 598th Transportation Brigade. Hier was ik de Public Affairs Officer (PAO). Deze baan hield in dat ik samen met een collega de Public Affairs, intern en extern voor deze Brigade verzorgde. De 598th Trans Bde regelt de doorvoer en overslag van Leger en andere goederen voor de Amerikaanse troepen in Europa, Afrika en het Nabij Oosten. De brigade heeft vestigingen in acht landen in Europa. Vanwege de werkzaamheden was ik dikwijls aanwezig bij operaties, meestal in havens, in het buitenland om de PR te regelen. Samen met mijn collega onderhielden we ook de Community Relations voor de Brigade in Nederland.

Na een aanwezigheid van het hoofdkantoor in Nederland van 43 jaar, verhuisde het in november 2012 van Capelle aan den IJssel naar Sembach, Duitsland. Een kleine afdeling voor de afdeling Benelux verblijft op de Van Ghentkazerne waar ik nog tot augustus 2013 heb gewerkt. Ik zit nu thuis en ben Defensie herplaatser en nog in dienst bij Defensie tot eind van dit jaar. Voordat ik bij Defensie kwam werkte ik op een reclamebureau en vervulde mijn diensttijd bij het Korps Mariniers.

Tekenen en schilderen zijn altijd mijn grote hobby's geweest en daar leef ik me nu helemaal in uit. U kunt mijn werk vinden op www.agdj.nl en op facebook pagina [agdjbramdejong](https://www.facebook.com/agdjbramdejong)

Via broer Bert maakte ik kennis met Fred Scheurwater. En zo is het gekomen.

In mijn vorige werkkring was ik verantwoordelijk voor twee internationale publicaties; de Trans Tribune, het bulletin voor de 598th Trans Bde en de NDTA (National Defense Transportation Association) Newsletter. Uw voorzitter vond deze activiteiten wel interessant voor zijn vereniging FAAAC en zo is Drop Zone geboren.

Let op - Ik stel het alleen maar samen! U allen zorgt voor de inhoud. Ik roep u op om interessante verhalen en wetenswaardigheden van en over uw hobby naar mij te sturen. Zo kunnen we met elkaar een heel interessant bulletin publiceren.

Ik ben altijd erg geïnteresseerd in foto's. Foto's kijken is altijd gewild bij iedereen. Stuur ze maar op! Alleen, er zijn enkele voorwaarden; ik wil weten wie de foto heeft gemaakt en de foto moet 'copyright free' zijn! Heeft u tekst, stuur maar door. met naam en e-mail adres van de auteur. Ik help u om er wat moois van te maken.

Hartelijke groet

Bram de Jong, editorial-office@faaac.nl

Nieuwe afdeling: W.A.A.C Women's Army Auxiliary Corps

Nieuwe afdeling W.A.A.C. Women's Army Auxiliary Corps

Per 14 mei 2015 is Renée Stok-Land lid geworden van F.A.A.A.C. na ruim 30 jaar silent personal assistant/housekeeper van echtgenoot Oscar Stok, Chaplain WWII.

Renée wil een internationale living history experience in Airforce, Army en Navy U.S.A. inzetten in haar nieuwe rol als Mrs. Oveta Culp Hobby. Mrs. Hobby was op 14 mei 1942 aangesteld als Director en in rang Major van de W.A.A.C.. Later in juli 1943 was zij bevorderd tot: Director / Colonel van de Women's Army Corps (W.A.C.).

Uitdaging voor 2015 en later is een unieke enthousiaste gezellige internationale W.A.A.C. groep te ontwikkelen binnen de F.A.A.A.C. met veel speciale W.A.A.C. momenten in Why, What en Who in theorie & in praktijk. In de volgende edities van de Dropzone Bulletins zal zij graag elke een bepaald thema bespreken en opvolgend ook in de praktijk realiseren samen met andere vrouwe-lijke F.A.A.A.C. leden. In de volgende edities van de Drop Zone Bulletins wil zij graag elke keer een bepaald thema bespreken.

Achtergrond informatie:

Oveta Culp Hobby, née Oveta Culp (born Jan. 19, 1905, Killeen, Texas, U.S.— died Aug. 16, 1995, in Houston, Texas), American editor and publisher of the Houston Post (1952–53), first director of the U.S. Women's Army Corps (1942–45), and first secretary of the Department of Health, Education, and Welfare (1953–55).

Oveta Culp was educated privately and for a time attended Mary Hardin-Baylor College. A graduate of the University of Texas Law School, she served as parliamentarian of the Texas House of Representatives (1925–31), and in 1930 she became assistant to the city attorney of Houston. In 1931 she married William Pettus Hobby, a former governor of Texas (1917–21) and publisher of the Houston Post-Dispatch (later the Houston Post). She went to work for the newspaper, introduced a number of features of interest to women, and by 1938 was executive vice president.

In 1937 she published a handbook on parliamentary law titled "Mr. Chairman," and in 1939 and 1941 she again served briefly in her former post in the Texas House. In July 1941 she was appointed chief of the women's division of the Bureau of Public Relations in the War Department. She subsequently helped develop plans for a women's auxiliary branch for the army, and on creation of the Women's Auxiliary Army Corps (the name was later changed to Women's Army Corps [WAC]) on May 14, 1942, she was appointed director with relative rank of major, later raised to colonel. She directed the corps throughout World War II, until July 1945, by which time the WAC had grown to a force of 100,000.

After the war Hobby resigned her commission to return to the Post as coeditor and publisher. Hobby also worked as a director

• Renée Stok-Land

• Oveta Culp

of KPRC radio and television broadcasting in Houston, served as a consultant to the Hoover Commission investigating governmental efficiency, and became active in national Republican politics, helping elect Dwight D. Eisenhower to the presidency and in January 1953 was named director of the Federal Security Administration (FSA). In March the FSA was elevated to Cabinet status as the Department of Health, Education, and Welfare, and Hobby, as the first secretary of HEW, became in April the second woman to hold a U.S. Cabinet position. She retained the post until resigning in July 1955. In that year she became president and editor of the Post; she became chairman of the board of the Post in 1965 and remained in that position until the paper was sold in 1983 to the Toronto Sun Publishing Company. She was a director of the Corporation for Public Broadcasting from 1968 and of a number of other corporations.

**Oproep 1 - Welke vrouw wil meedoen?
Gaarne aanmelden bij: Renée Stok.**

Oproep 2 - Wie heeft authentieke W.A.A.C. (major) kleding etc.?

Hartelijke groet, Renee Stok-Land, renee@faaac.nl

Interessant Nieuws!

Houdt 'Army Base Bastogne' open!

Oproep om een petitie tegen sluiting te tekenen

Wordt een belangrijke Amerikaanse historische site in Bastogne platgewalst?

Zoals u wellicht al begrijpt wordt het Belgische leger nogmaals geconfronteerd met drastische bezuinigingen in de komende jaren. Ondanks het grote aantal sluitingen die reeds zijn verricht in het verleden, zal een nieuwe golf van sluitingen andere legerbasis binnenkort bedreigen.

Helaas zal deze informatie vermoedelijk maar een beetje aandacht krijgen in de media, want het is jammer genoeg de norm van deze tijd. We zijn angstig voor het feit dat de meesten onder ons hierdoor een van de meest tragische gebeurtenissen uit het oog zullen verliezen: het sluiten van de legerbasis in Bastogne en mede hierdoor de belangrijkste historische site in de verdediging van Bastogne door de 101e Airborne Division en toegevoegde eenheden in de Tweede Wereldoorlog.

Bastogne is voor de 2de wereldoorlog wat Ieper is voor de 1e wereldoorlog.

De legerbasis was het hoofdkwartier van de 101e Airborne tijdens het beleg van de stad, eind december 1944. Deze basis was, inderdaad, het hoofdkwartier waar Generaal McAuliffe reageerde met zijn historische boodschap aan de Duitsers bij de vraag om zich over te geven: "NUTS"

De site was het centrum waar alle beslissingen werden genomen die nodig waren om stad niet prijs te geven en, uiteindelijk, de Duitsers hun offensief te laten stoppen. Het was tegelijk een grote hulppost voor de vele gewonde soldaten die zo dapper gevochten hadden om Bastogne te kunnen houden.

In de eerste golf van sluitingen was de legerbasis van Bastogne reeds opgenomen, maar na een succesvolle lobby was men erin geslaagd om haar te bewaren. De basis is nu onder toezicht van het «Koninklijk Legermuseum en de Krijgsgeschiedenis» in Brussel. Maar we kunnen nu wel deze tweede keer falen !

Reeds meer dan 10 jaar, hebben de militairen, gestationeerd in Bastogne, samen met een zeer gemotiveerde groep vrijwilligers onvermoeibaar gewerkt om de geschiedenis van deze site te behouden. Ze slaagden erin om de historische gebouwen en kelders te heropenen. Ook vrijwilligers en supporters hebben onvermoeibaar gewerkt, met diepe emotie en trots, om de geschiedenis van deze kazerne te beschermen, zodat het net lijkt alsof de tijd heeft stil gestaan, waardoor de bezoekers het gevoel krijgen alsof ze rechtstreeks deel uitmaken van deze bladzijde uit de geschiedenis.

Ze gebruikten soms persoonlijke uitrusting en aangekochte materialen, werkten vele late uren en in de weekends om een uitzonderlijke, authentieke en gastvrije omgeving voor de duizenden bezoekers te doen ontstaan, bezoekers die van over de hele wereld komen kijken, elk jaar, met in hun rangen honderden veteranen! Tijdens het herdenkingsweekend in december, waar ook de minister van Defensie aanwezig was, verwelkomde de basis meer dan 12.000 bezoekers, en dit op 2 dagen tijd !

Niets doen en aan de kantlijn blijven staan zou één grote tragedie zijn, want eens beslist is er geen weg terug. De belangrijkheid van onze geschiedenis kan niet worden uitgedrukt in louter woorden. Ik begrijp E.H. Carr zijn verklaring heel goed toen hij zei: ". ... *De functie van de historicus is om het verleden te beheersen en te begrijpen als sleutel voor het begrijpen van het heden*"

We kunnen niet zonder meer aanschouwen dat we een deel van onze geschiedenis kunnen verliezen, en we hebben daarom uw hulp dringend nodig! Gelieve het bericht van deze dreigende sluiting te willen verspreiden en gelieve alle middelen in uw bezit te willen gebruiken, of het nu politieke, militaire of andere zijn, zodat we onze toewijding aan de geschiedenis kunnen laten opmerken. We moeten zoveel mogelijk druk op de Belgische regering uitoefenen, op het ministerie van Defensie, via de NAVO of andere kanalen, evenals de burgemeester en de gemeenteraad van Bastogne..., zo hopen we onze basis te kunnen redden.

U kunt de petitie ondertekenen op de volgende site:

https://www.change.org/p/mr-steven-vandeput-please-do-not-close-the-army-base-at-bastogne-but-keep-it-as-wwii-battle-of-the-bulge-historical-remembrance-site?recruiter=238648751&utm_source=share_petition&utm_medium=email&utm_campaign=share_email_responsive

Ga naar de FAAAC website: www.faac.nl, waar u de bovengenoemde site direct kunt aanclicken!

Artikel van
2nd Lt. P. Eric Ommering
HQ Section, Easy Co.
506th PIR, 101st AB
(re-enacted)

• Foto Bert de Jong

WWM, RWM, CWM

Enig idee waar deze afkortingen voor staan?

WMM = Wet Wapens en Munitie (Stb. 1997, 292),

RWM = Regeling Wapens en Munitie (Stcrt. 10997, nr. 129),

CWM = Circulaire Wapens en Munitie (Stcrt. 2015, nr. 3517)

Wat houdt de Wet wapens en Munitie in?

Wapenbezit en het verrichten van handelingen met wapens is in principe verboden in Nederland. Er bestaan echter uitzonderingen op dit algehele wapenverbod. Uitzonderingen staan beschreven in de Wet wapens en munitie, De Regeling wapens en munitie en de Circulaire wapens en munitie. De Wet wapens en munitie is niet van toepassing op het beroepsmatig bezit van wapens door ambtenaren van de krijgsmacht en de politie.

Ik wil jullie niet laten schrikken maar als je weet waar je mee te maken heeft, dan kom je er achter dat als je het goed doet, er geen gekke zaken uit kunnen voortvloeien. Om echt van alles wat af te weten is moeilijk. Daarvoor is de moderne media zeer geschikt. Via het internet kan je de publicaties vinden van alle drie hierboven genoemde zaken. Op overheid.nl en justis.nl kan je dit onder andere vinden:

Justis
Ministerie van Veiligheid en Justitie

Douane
Belastingdienst

Als ik, als wapenbeheerder bij een re-enactment vereniging, het over wapens heb dan bedoel ik hiermee wapens zoals omschreven voor de re-enactment. Deze gaat zo.

‘Moderne’ vuurwapens van categorie III – Hiermee worden bedoeld vuurwapens gemaakt voor het verschieten van patronen met gebruikmaking van rookzwak (nitro) kruit – mogen slechts voorhanden worden gehouden indien zij voor het schieten met scherpe munitie duurzaam ongeschikt zijn gemaakt. Dit dient te blijken uit een schriftelijke verklaring van een erkende wapenhandelaar.’ (tekst uit CWM2015 artikel 4.1.1)

Stappenplan voor het aanschaffen van een wapen

- Je wordt lid bij de vereniging als aspirant lid, en na een of twee jaar wordt je een volwaardig lid.
 - In de tijd dat je aspirant bent wordt je de omgang met wapens aangeleerd.
- In het eerste jaar van volwaardig lidmaatschap ga je een stap verder en mag je actief met een wapen participeren in mock-battles.
 - Je krijgt taken en er wordt van je verwacht dat je al rondkijkt naar wat voor wapen je eventueel wilt aanschaffen.
- In een bestuurs- of stafvergadering wordt bepaald of het verzoek tot aanschaf van een wapen wordt ingewilligd.
 - Je krijgt van de vereniging diverse papieren mee om je lidmaatschap te bevestigen.
- Als je een wapen op het oog hebt, dan zal je met een ‘optiebon’ van de wapenhandelaar of met de gegevens van een bestaand verlov een WM3 formulier moeten invullen.
 - Dit is een formulier waarop je persoonsgegevens, de wapengegevens en waar het wapen vandaan komt, invult.
 - Met deze papieren en formulier ga je naar Bijzondere Wetten (BW) van de Politie in de regio. Zij zullen de zaak opnemen en komen kijken of je een degelijke kluis hebt geplaatst om het wapen in op te bergen.
- Je krijgt van BW een tweetal formulieren mee. Je krijgt je verlov, WM4, mee en een WM2 mee.
 - De WM4 is het verlov van je. Deze zal je jaarlijks moeten verlengen.
 - Je krijgt hierbij een bijlage waar je wapengegevens op staan. In de huidige wet kunnen dit maximaal vijf wapens zijn.
 - De WM2 is een formulier dat je inlevert bij degene waar je het wapen betreft. Dit kan dus de wapenhandelaar zijn of een persoon die het wapen al op een verlov heeft staan. Met dit formulier gaat hij dit wapen van zijn verlov laten afschrijven. zodat BW altijd weet wie de eigenaar van het wapen is.

Bij normale interne Nederlandse transacties zou het hier eindigen.

- Betrek je het wapen uit het buitenland, dan krijg je met de Douane te maken, ofwel CDIU (Centrale Dienst voor In- en Uitvoer). Je vult hier ook een aanvraag in, een WM18 formulier.
 - Hier vul je ook je persoonsgegevens, enz. in net als punt 4.
 - Je kan pas dit formulier invullen, nadat je het verlov verkregen hebt.
- Je krijgt van het CDIU een consent om het wapen in te voeren.
 - Het consent is je bewijs van vervoer. Deze stuur je, als het wapen in je bezit is, terug naar het CDIU.

Mocht je een volautomatisch wapen op het oog hebben ofwel een categorie II wapen, dan heb je nog met de volgende stappen te maken.

• Training voor de WO2 wapens; M1919A4 Light Machine Gun, (foto links) en M1918A2 Browning Automatic Rifle, (foto rechts). Alle categorie II wapens!

- Als je de wapengegevens hebt, dan moet je een ontheffing bij Dienst Justis aanvragen.
 - Dit is een formulier die je in 2-voud dient aan te leveren. Ook weer meer alle gegevens van jezelf, het wapen, de wapenleverancier en de vereniging.
 - Dienst Justis zal BW benaderen en na goedkeuring van beide krijg je ontheffing (OWM).
- Je krijgt ontheffing toegewezen die je bij BW kunt ophalen. Gelijk met je WM4 en WM2.

Het kost allemaal tijd en geld. Je moet geduld hebben voordat alles rond is. Lees de Circulaire Wapens en Munitie om te weten waar je mee bezig bent, Wil je in je hobby compleet als toen rondlopen, dan moet je weten waar je mee bezig bent. Je hoeft niet opnieuw het wiel uit te vinden. Vraag rond, en kom je achter nieuwe ontwikkelingen. Geef het door. Laten we gezamenlijk dit tot een goed evenement brengen.

U kunt de schrijver van dit artikel, Eric Ommering berichten via e-mail eric@band-of-brothers.nl

- *Training voor de WO2 wapens; Thompson M1928A1 Submachine Gun. Alle categorie II wapens!*

• Archief foto

• Archief FAAAC

- *Wapencontrole tussen wapenbeheerders na de mockbattle op het Scharloo te Brielle (2014)*

Waarom Call Signs?

Het gebruik van codewoorden en wachtwoorden is al van oudsher in gebruik in militaire kringen. Het kunnen bepalen wie de vijand is en wie aan dezelfde kant staat was al van belang bij de Romeinen wanneer deze de poort moesten openen voor een aanstormende ruiter, evenzeer als bij een soortgelijke situatie aan de poort van Middeleeuwse kastelen.

In die oude tijden was er het voordeel dat berichten en informatie alleen persoonlijk en mondeling uitgewisseld kon worden. Deze berichten waren soms ook in een "code" gesteld. Het voordeel bij een persoonlijke boodschap is dat je in ieder geval altijd weet wie de afzender is.

Later werden ook visuele of hoorbare signalen gebruikt. Denk hier ook aan de Amerikaanse Indianen met hun rook-

signalen en Zulu's met het trommelen op hun schilden.

Bij het in gebruik nemen van radio en telefonie, in de jaren '30 van de vorige eeuw, werd het ingewikkelder. Telefoonlijnen kunnen afgetapt worden en radiofrequenties kunnen afgeluisterd worden.

Het is duidelijk dat in militaire communicatie een aantal belangrijke zaken niet aan de vijand, die mee zou kunnen luisteren, meegedeeld mogen worden: de eigen positie en positie van andere vriendelijke troepen, de namen van eenheden en commandanten en de sterkte van de eigen troepen.

Om dit te bewerkstelligen worden codenamen (zogenaamde callsigns) gebruikt. Zie voor de callsigns van de 101st Airborne bijgevoegde lijst hieronder.

Division

101st AB Div	Kangaroo
Div HQ & HQ Co	Klaxon
Div Arty	Kingfish
Div Signal Co	Kilowatt
Div Recon Platoon	King

Regimental

501st PIR	Klondike
502nd PIR	Kickoff
506 th PIR	Kidnap
327 th GIR	Keepsake
81 st AA	Kentucky
377 th PFAB	Kite
463 rd PFAB	Keynote
321 st GFAB	Kansas
907 th GFAB	Kilogram
326 th Engineer Btn	Kiwi
801 st AB Ordnance Co	Kildare
426 th AB Quartermaster Co	Kitchen
326 th AB Medical Co	Kindergarten

Battalions

1 st	Red
2 nd	White
3 rd	Blue

Individuals

CO	6
XO	5
S4 (logistics/supply)	4
S3 (operations)	3
S2 (intelligence)	2
S1 (personnel/admin)	1

S5 (public affairs)
S6 (signal/communications)
S7 (training)
S8 (finance & contracts)
S9 (civil affairs)

Rifle squad:

Squad leader	2 nd Lt/Staff Sergeant
Asst sq leader	Sgt
3 man LMG team	
4 grenadiers	
2 riflemen	

Deze callsigns werden gebruikt in al het radio- en telefoonverkeer en op alle bordjes ter aanduiding van CP's e.d. In re-enactment kan het een hele mooie display verpesten wanneer op een bordje staat "506 PIR CP" ipv "Kidnap CP". Aanduiding van 101st Airborne CP is "Kangaroo CP"

Vervolg op volgende pagina >

Aanduiding van 3rd Battalion 506 PIR is dus Kidnap Blue. Je snapt het systeem.

Leer deze 101st AB callsigns dus uit je hoofd voor die gevallen wanneer je aan radioverkeer deelneemt op een evenement. Als je bordjes maakt ter aanduiding van posities van eenheden onder zgn "battle conditions" gebruik dan ook de juiste callsigns.

Overigens beginnen de callsigns van de 82nd Airborne (Champion) allemaal met een C.

Major Johan van Waart - Johan@faaac.nl

• Communicatie, en gebruik van Call Signs, op het Basecamp in Veghel gedurende de herdenkingen van Operation Market Garden in 2014.

Triple A Living History Group

heeft een nieuwe website:

OPGELET!
ATTENTION!

<http://www.triplea-reenactment.nl>